

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christian 3.s danske Bibel

Dan 4

[694]

IIII.

KOng Nabogodonosor / Alle Folck / Almue oc Tungemaal / Gud giffue eder megen Fred. Mig tyckis det gaat at vere / at ieg kundgør Tegen oc Wnderlige ting / som den allerhøyeste Gud haffuer gjort mod mig / Thi hans Tegen ere store / oc hans wnderlige gerninger ere mechtige / oc hans Rige er it euigt Rige / oc hans Herredømme varer stedze oc altid.

Jeg Nabogodonosor / der ieg haffde god rolighed i mit huss / oc det stod vel paa mit Slaat / saa ieg en Drøm / oc bleff forferdet / oc de tancker som ieg haffde paa min Seng / om den Syn / som ieg haffde seet / bedrøffuede mig. Oc ieg befalede / At alle Vise aff Babylonien skulde hentis her op faar mig / At de skulde sige mig / huad den drøm betydde. Da ledde mand de Stierne kigere / Vise / Chaldeer oc Spaamend / oc ieg fortalde den Drøm faar dem / Men de kunde icke sige mig / huad hand betydde. Jndtil paa det siste at Daniel kom faar mig (som kaldis Balthazar / effter min Gudz naffn) hand som haffuer de hellige Guders Aand / Oc ieg fortalde Drømen faar hannem. Balthazar / du Øffuerste iblant Stiernekigerne / huilcken ieg ved / at du haffuer de hellige Guders Aand / oc der er inted skiult faar dig / Sig min Drømes Syn / som ieg saa / oc huad hand betyder.

Oc denne er Synen / som ieg saa paa min Seng / See / der stod it Træ mit i Landet / det vaar saare høyt / stort oc tyct / oc høyheden der paa racte op i Himmelen / oc vdbredde sig indtil det gantske Landz ende. Grenene der paa vaare deylige / oc baare megen Fruct / huor aff alle haffde at æde / Alle Diur paa

marcken funde skugge vnder det / oc Fulene vnder Himmelen sade paa Grenene / oc alt Kød nærede sig der aff.

605 Ieg saa en Syn paa min Seng / oc see / en hellig Væctere foer ned aff Himmelen / hand robte høyt vd / oc sagde saa / Hugger Træet om / oc hugger Grenene der aff / oc riffuer Løffuene der aff / oc bortspreer Fructen / at Diurene som ligge der vnder / kunde bort løbe / oc at Fulene kunde bort flyge aff Grenene. Dog lader stubben staa met hans Røder i Jorden. Men hand skal gaa i Græss paa marcken / i Jern lencker oc Kaaber lencker. Hand skal ligge vnder Himmelens dug / oc bliffue vaad / oc hand skal føde sig met Diurene aff Jordens vrter. Oc det Menniskelige Hierte skal tagis fra hannem / oc hannem skal giffuis it Fæes Hierte / Jndtil siu tider ere omgongne offuer hannem. Saadant er besludet i Væcternis Raad / oc raadslaget i de Helligis Raad / Paa det / at de Leffuende kunde kende / at den Høyeste haffuer Mact offuer Menniskens Kongerige / oc giffuer dem huem hand vil / Oc hand ophøyer de Ringe til de samme.

Denne Drøm saa ieg Kong Nabogodonosor / Men du Balthazar / sig / huad hand betyder / Thi alle de Vise i mit Kongerige / kunde icke giffue mig til kende / huad hand betyder / Men du kant det vel / Thi de hellige Guders Aand er hoss dig.

Da bleff Daniel forferdet / som kaldis ellers Balthazar / ved en time / Oc hans tancker bedrøffuede hannem. Men Kongen sagde / Balthazar / lad denne Drøm oc hans vdtydelse icke bedrøffue dig. Balthazar begynte / oc sagde / Ah min Herre / at Drømen maatte gelde dine Fiender paa / oc hans vdtydelse dine Modstandere. Det Træ / som du haffuer seet / at det vaar stort oc tyckt / oc høyheden der paa / racte op til Himmelen / oc vdbredde sig offuer alt Landet / oc haffde deylige Grene / oc megen Fruct / aff huilcken alle haffde at æde / oc Diurene paa marcken bode der vnder / oc Himmelens Fule sade paa Grenene / Det est du Konge / du som est saa stor oc mechtig / Thi din mact er stor / oc recker op til Himmelen / oc dit velde recker indtil Verdens ende.

Men at Kongen saa en hellig Væctere fare ned aff Himmelen / oc sige / Hugger Træet om / oc forderffuer det / Lader dog Stubben bliffue i Jorden met sine Røder. Men hand skal gaa paa marcken i Græsset / vdi iern Lencker oc kaaber Lencker / oc ligge vnder Himmelens dug / oc bliffue vaad / oc føde sig met Diurene paa marcken / indtil siu tider ere omgongne offuer hannem. Denne er vdtydningen / Herre Konge / oc dette den Alderhøyestis Raad gaar offuer min Herre Kongen. Mend skal fordriffue dig fra Folk / oc du skalt bliffue hoss

Thi Høi Kongen. Mand skal fordrue dig fra Folck / oc du skalt diurene hoss
Diurene paa marcken. Oc mand skal lade dig æde Græss som Øxen / oc du skalt

ligge vnder Himmelens dug / oc bliffue vaad / Jndtil siu tider ere omgongne
offuer dig. Paa det / at du skalt kende / at den Høieste haffuer Mact offuer
Menniskens Kongerige / oc giffuer dem huem hand vil.

Men at det er sagt / At mand skulde dog lade Stubben bliffue met sine Røder aff
Træet. Du skalt beholde dit Kongerige / naar du haffuer kent Macten i
Himmelen. Derfaare / Lad mit Raad behage dig Herre Konge / oc gør dig løss aff
dine Synder / ved Retferdighed / oc ledig fra dine Misgerninger ved
Velgerninger mod de Fattige / Saa skal Hand haffue taalmodighed met dine
Synder.

Dette kom alt sammen offuer Kong Nabogodonosor. Thi tolff maanede der effter
/ der Kongen gick paa det kongelige Slaat i Babylonien / begynte hand / oc
sagde / Denne er den store Babylon / som ieg haffuer bygt til kongelige Huss /
ved min store Mact / til min Herlighedz ære. Før end Kongen haffde vdtalet
disse ord / falt en røst ned aff Himmelen / Det skal vere dig Kong
Nabogodonosor sagt / Dit Kongerige skal tagis fra dig / oc mand skal vdskiude
dig fra Folck / oc du skalt bliffue hoss Diurene / som gaa paa marcken / Mand
skal lade dig æde Græss / som Øxen / Jndtil siu tider ere omgongne offuer dig /
Paa det du skalt kende / at den Høyste haffuer Mact offuer Menniskens
Kongerige / oc giffuer dem huem hand vil. Strax bleff det ord fuldkommet offuer
Nabogodonosor / Oc hand bleff vdskunden fra Folck / oc hand od Græss som
Øxen / oc hans Legeme laa vnder Himmelens dug / oc bleff vaat / indtil hans
Haar voxte / saa stort som Ørne fiere / oc hans Negle bleffue / som Fule klør.

Effter denne tid / opløffte ieg Nabogodonosor mine øyen mod Himmelen / oc
kom til fornufft igen / oc loffuede den Høyste / Jeg prisede oc ærede den / som
leffuer euindelige / hues mact er euig / oc hans Rige varer stedze oc altid / Mod
huilcken alle som bo paa iorden / ere at regne / som inted. Hand gør det som
hand vil / baade met Himmelens krafft / oc met dem / som bo paa iorden / oc
ingen kand forhindre hans Haand / oc ey sige til hannem / Huad gør du? Paa den
samme tid kom ieg igen til fornufft / oc til min Kongelige ære / til min Herlighed
/ oc til min skickelse / oc mit Raad oc de Vældige søgte mig / oc ieg bleff sat i mit
Kongerige igen / oc ieg fick end større Herlighed. Der faare loffuer ieg
Nabogodonosor / oc ærer oc priser Kongen aff Himmelen / Thi al hans Gerning
er sandhed / oc hans Væge ere rette / oc hand kand vdmæge den / som er

et sandhed / oc hans weye ere rette / oc hand kand ydmuige den / som et
hoffmodig.